

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15100

гр. София, 02.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
закрито заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разглежда дело номер **8836** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/,
във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от процесуалния представител на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при
ЦУ на НАП за допълване на Решение № 2579/23.01.2025 г., постановено по адм. дело №
20237010708836/2023 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за
разноските на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Ответникът – „Калата Експорт Сървисиз“ ЕООД, не изразява становище.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена
от легитимирана страна, в законовия срок по чл. 248, ал. 1 от ГПК и при наличие на правен
интерес.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл. 144 АПК
постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от
постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в
частта на разноските.

С Решение № 2579/23.01.2025 г., постановено по адм. дело № 20237010708836/2023 г. по описа
на Административен съд София – град е отхвърлена жалбата на „Калата Експорт Сървисиз“
ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22221422005177-091-001/18.04.2023 г., издаден от
К. Г. М. - орган, възложил ревизията, и И. Р. Н. - ръководител на ревизията, в частта потвърден с
Решение № 1077/03.08.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с който са
определени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на главница в размер на 389 911,41 лв.,
за непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ и 37 391,51 лв. - лихви.

Преди хода на устните състезания по делото, е направено искане от процесуалния представител
на ответника за присъждане на направените по делото разноски.

С постановеното по делото решение съдът не се е произнесъл по искането на страната за
присъждане на разноски. Обосновани са доводите на молителя, че съдът дължи произнасяне и по

разноските, сторени при разглеждане на делото. Отговорността за разноси е свързана с изхода на правния спор и е негова последица. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК на ответника се присъждат разноси съобразно отхвърлената част от жалбата, а на административния орган вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. възнаграждението е в размер на 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв.

С оглед цитираната разпоредба и при материален интерес от 427 302,92 лв. на Дирекция „ОДОП“ следва да се присъдят разноси в размер на 21 742,12 лв. ($8650 + 4\% \text{ от } 327\,302,92 = 21\,742,12$ лв.). При разглеждането на делото са проведени общо три открити съдебни заседания с призоваване на страните, като процесуалният представител на ответника е проявил активност, явил се е във всички заседания.

Следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да не я приложи. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

В практиката на ВАС се приема, че високият материален интерес по делата за обжалване на РА не е определящ за размера на възнаграждението на юрисконсулта /определение № 7572/19.06.2024 г. по адм. д. № 1245/2024 г., определение № 6414/27.05.2024 г. по адм. д. № 10326/2023 г. /. Дължимото по делото възнаграждение е лишено от обезщетителната му функция, т. к. юрисконсултът не е получил възнаграждение, съизмеримо с възнаграждението при представителство от адвокат. Делото не се отличава с фактическа или правна сложност, различаваща се съществено от обичайните дела от този вид. Процесуалното представителство за органа е в обичайния обем по този вид дела. Няма пречка съдът служебно да намали размера на

възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 Г., I отд. на ВАС; Определение № 12459 от 19.11.2024 г. по адм. дело № 10582/2024 г. на ВАС и др./.

Предвид всичко изложено, Решение № 2579/23.01.2025 г., постановено по адм. дело № 20237010708836/2023 г. по описа на Административен съд София – град, следва да се допълни в частта за разноските, като на основание чл. 161, изр. 3 от ДОПК вр. чл. 226, ал. 3 от АПК на Дирекция ОДОП следва да се присъдят разноски в общ размер на 3000/три хиляди/ лв. за юрисконсултско възнаграждение, съобразно указаната в производството по делото защита.

В посочения смисъл следва да се постанови определение по чл. 248 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Решение № 2579/23.01.2025 г., постановено по адм. дело № 20237010708836/2023 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските, както следва:

ОСЪЖДА „Калата Експорт Сървисиз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к.,Д., [жилищен адрес] представлявано от В. Л.-Ш. — управител, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 3000 /три хиляди/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: